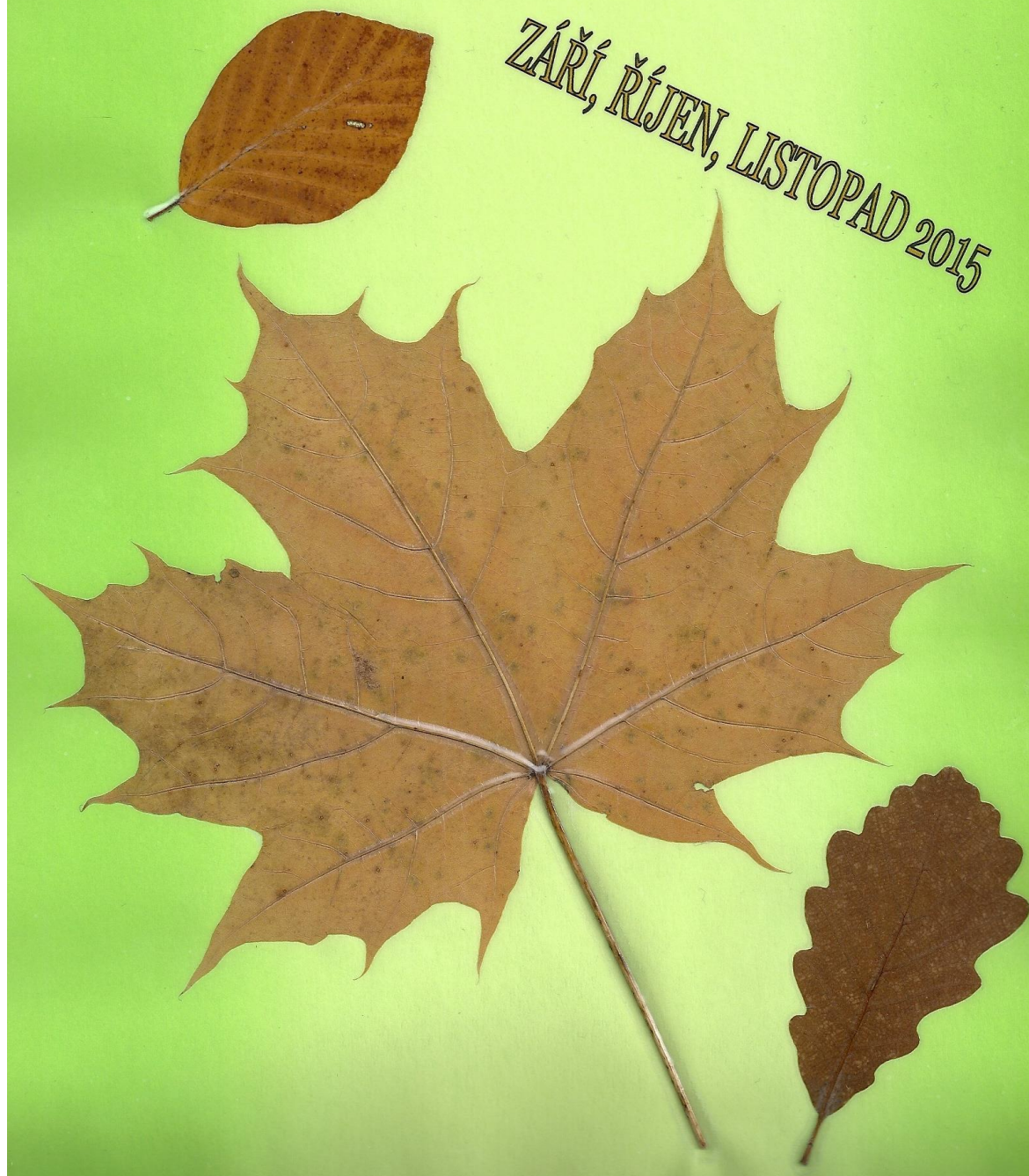


ZŠ II NEWS

ZÁŘÍ, ŘÍJEN, LISTOPAD 2015



Obsah

Slavnostní zahájení školního roku 2015/2016	3
Slohové práce žáků 4. D na téma: Zajímavý zážitek z letních prázdnin	4
Projekt „Půjč si a vrať – kniha za knihu – věnuj knihu“	10
Běh do schodů	11
Dopravní výchova	12
Sběr starého papíru	13
Návštěva lesa	14
Halloween	15
Podzimní básně třídy 4. C	17
Podzimní básně třídy 5. D	19
Slohové práce žáků 6. C na téma: Můj největší prázdninový zážitek	20
Školní výlet do Londýna	28
Slohové práce žáků 9. C na téma: Čeho chci v životě dosáhnout	29
Okénko metodika prevence	35

Vážené paní učitelky, vážení páni učitelé, milí žáci a žákyně,

po několika letech opět začíná vycházet školní časopis, který vás bude čtvrtletně seznamovat se všemi školními událostmi za uplynulé období. Název časopisu byl vybrán zástupci školního parlamentu z návrhů dětí ze všech tříd. V tomto školním časopise budou rovněž zveřejňovány nejlepší slohové práce žáků naší školy na dané téma. Každého čtvrt roku budou osloveny konkrétní třídy, aby na zadané téma napsaly svoje myšlenky, postřehy, názory nebo zážitky. Budeme rovněž rádi za jakékoliv jiné příspěvky ve formě komiksů, básniček, kvízů, hádanek, recenzí apod. Svoje příspěvky mohou žáci prvního stupně předávat osobně paní učitelce Lence Tesařové nebo e-mailem na její adresu tesarova.zs2@centrum.cz. Žáci druhého stupně mohou předávat osobně své příspěvky paní učitelce Veronice Hoškové nebo písemně na její e-mail hoskova.zs2@centrum.cz. K dispozici je také schránka u ředitelny, do které lze příspěvky vhazovat. Postupně budou osloveny všechny třídy a každý žák tak bude mít možnost se vyjádřit k zadanému tématu. Přejí bychom si, aby se vám časopis líbil, abyste se těšili na další číslo a rádi a aktivně se na jeho vydání podíleli.

Vaše paní učitelky Lenka Tesařová a Veronika Hošková

Slavnostní zahájení školního roku 2015/2016

V úterý 1. září 2015 proběhlo v jídelně školy slavnostní přivítání žáků 1. tříd. K prvňáčkům a jejich rodičům promluvil ředitel školy V. Ochmanský a zástupce ředitele školy Z. Žáček. Pro své mladší spolužáky si připravily pásmo básní a písní žákyně 5. a 8. třídy. Po ukončení programu se prvňáčci s rodiči vyfotili na nádvoří školy a následně odešli s třídními učitelkami do připravených tříd.

Všem prvňáčkům a jejich paním učitelkám přejeme spoustu pěkných školních zážitků.



Slohové práce žáků 4. D na téma: **Zajímavý zážitek z letních prázdnin**

Dolní Morava

V srpnu jsem jela s rodiči, sestrou a bratrancem Michalem na dovolenou do Dolní Moravy. Ta se nachází v Orlických horách. Vzali jsme si s sebou jízdní kola.

První den jsme navštívili Mamutíkův vodní park a Lesní zážitkový park. Je to jeden areál. Mamutíkův park je jedno velké vodní hřiště. Viděli jsme, co všechno se dá dělat s vodou, jakou má sílu a kde všude nám může pomáhat. Sledovali jsme říčku, která tekla přes jezy, roztáčela vodní kola nebo vyráběla elektrický proud. I maskot mamuta tu nechyběl. U něj jsme se vyfotili. Lesní zážitkový park tvoří kouzelné dřevěné domečky v korunách stromů, skluzavky, houpačky, lanové žebříky, závěsné chodníky, lanový most, šplhací tunel a obří tobogán. Na něm jsme se „vyřádili“.

Druhý den jsme jezdili na bobové dráze, jedné z nejdelších u nás. Měří 1 200 m. To byla jízda! Pak jsme na kolech dojeli k Dobrodružné věži, vysoké 14 metrů. Je tu na výběr horolezecká stěna, powerfan, tj. pocit z kroku do neznáma – bezpečný pád z výšky 13 metrů. Já jsem zkusila obří tandemovou houpačku. Na laně mě vytáhli nahoru a pak pustili. Byla jsem na ní třikrát.

Poslední den jsme navštívili lanové centrum. Je to největší park v ČR. Má pět okruhů a více jak osmdesát překážek dle obtížnosti, od dětské až po černou trasu pro odvážné ve výšce 13 metrů. Centrum je pro každého, kdo má rád výzvy, zábavu a dobrodružství, adrenalin a nezapomenutelné zážitky.

Na dovolené, i když trvala jen čtyři dny, se mi moc líbilo.

Adéla Trtílková, 4. D



Prázdninový amur

O letních prázdninách, když už od rána bývalo teplo, jsem se rozhodl, že pojedu s tátou na ryby. Nasedli jsme do auta a odjeli k rybníku do Kunštátu. Na háček jsme napíchlí sladkou třešeň, nahodili a čekali. Za půl hodiny mi najednou začal vrčet naviják. Rychle jsem chytil prut a zasekl. Prut se mi ohnul a táhl mě do vody. Začal jsem křičet na tátu, ať mi pomůže. Společně jsme po čtyřiceti minutách vytáhli obrovského amura, který měřil 82 cm a vážil 7,50 kg.

Štěpán Richter, 4. D



Hudební tábor

O letních prázdninách jsem byla na hudebním táboře, který vedla skupina Radost. Tábor se konal od 20. do 31. července 2015 v Doubravici nad Svitavou. Bylo nás celkem třicet dětí. Užili jsme si celodenní táborovou hru s názvem Noemova archa a vyrobili jsme si táborová trička se zvířátky. Také jsme nacvičili divadelní představení pro rodiče opět s názvem Noemova archa, ke kterému nám napsal hlavní píseň Jiří Zmožek. Měli jsme možnost vyzkoušet si spoustu druhů hudebních nástrojů a hlavně mikrofony.

Chodili jsme hrát na soukromé hřiště vybíjenou, přehazovanou, volejbal, stolní tenis a také jsme se rádi chodili koupat do bazénu, který tam byl pro nás připravený. Několik odpolední jsme také strávili u rybníka, kde jsme lovili rybky. Cestou nazpět jsme se stavili na dětské hřiště, kde jsme si vždy rádi pohráli. Ale i když nás to tam bavilo, tak to byl můj poslední den na táboře, protože jsem tam spadla z houpačky, a tím pro mě tábor skončil.

I tak to byl super tábor a jsem ráda, že jsem tam mohla být.

Nikola Králová, 4. D



Rafty

Byli jsme s mámou, sestrou a bratrancem na dovolené v Chorvatsku. Abychom se nenudili a zažili trochu legrace, vzala nás máma na sjezd řeky Cetina na raftech. Jeli i další lidé.

Mikrobus nás odvezl z Drašnice do místa, odkud se vyjíždělo. Ujal se nás pán, který nám rozdál neopreny, helmy a pádla. Domluvili jsme se, kdo s kým pojede. Jelo nás osm i s kapitánem, který sedí vzadu a kormidluje loď. Pluli jsme po řece a sjeli několik nebezpečných peřejí. Místy byla řeka klidná a museli jsme hodně pádlovat.

Byl to super výlet a užili jsme si spoustu legrace.

Kvido Láník, 4. D



Ostrov Rhodos

O letních prázdninách jsem s rodiči navštívila hlavní město ostrova Rhodos. Tam jsme si půjčili řecké auto a během tří dnů jsme navštívili spoustu zajímavých míst na tomhle ostrově. Jedním z nejzajímavějších zážitků byla návštěva města Lindos. V hrozném horku nás na kopec ke středověké pevnosti a starověké akropoli vyvezlo oslí taxi. Pro mě to byl velký zážitek. A tátův oslík sípal, protože byl moc těžký. Výhled z tohoto místa na památky, stavby, moře a pláže byl nezapomenutelný. Na dovolené jsem se seznámila s děvčaty z Polska a z Anglie. Se Zuzou Augustiniak si píšu. Na dovolené se mi móóóc lííbilo.

H. Dvořáková, 4. D



Moje toulky po Benátkách

Bylo to super! Měli jsme nádherné počasí. Benátky skoro nikdo nezná, tak vám budu o nich vyprávět.

Benátky nejsou jen obyčejné město. Jsou postavené v moři na mělké laguně. V celých Benátkách nejezdí auta, kola, vlaky, taxíky, motorky, autobusy ani kamiony. Zkrátka tam neuvídíte žádnou automobilovou a silniční dopravu. Všichni se dopravují po vodě. Hasiči, sanitky, policie, taxíky i autobusy jsou zde lodě. S maminkou, tatínkem a bráškou jsem se plavila přes celé Benátky vodním autobusem a viděla jsem všechny hasiče, taxíky a policii.

Nejznámějším dopravním prostředkem je gondola. Výlet touto lodí je jen pro několik lidí, nejvíce pro osm. Řídí ji gondoliér, ten stojí na zádi a má jedno dlouhé veslo.

Benátky jsou pod tímto jménem známy jen u nás a správně se nazývají Venezia. Město má obrovskou historii a dodnes mají Benátky velký kulturní i společenský význam. Historicky nejznámější a nejnavštěvovanější místo v Benátkách (tedy ve Venezii) je náměstí svatého Marka, které jsme také navštívili a je opravdu nádherné. Od roku 1987 jsou Benátky jednou z nejznámějších památek Unesca.

Shannen Štěpánková, 4. D



Jan Štěpánek, 2015

Projekt „Půjč si a vrať – kniha za knihu – věnuj knihu“

Školní družina od září rozjela projekt na podporu čtení u dětí, které navštěvují ZŠ Boskovice, pracoviště Sušilova.

Jak to funguje? Knihy, které jsou označené nálepkou „Půjč si a vrať“ slouží k půjčování knih (stejně jako v knihovnách po celé republice). Knihy, které jsou označené nálepkou „Kniha za knihu“, si můžou děti nechat, ale místo nich přinesou jinou knihu.

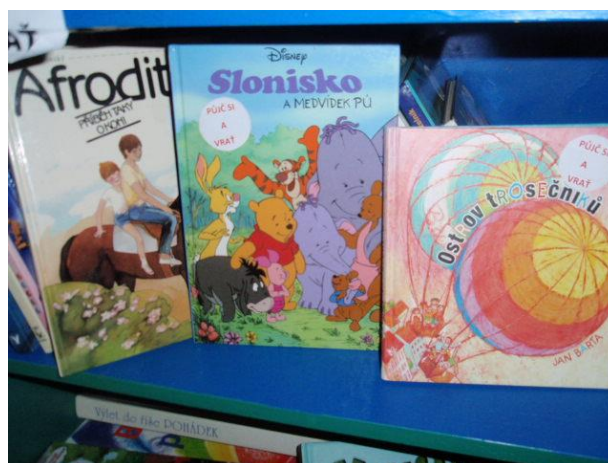
„Věnuj knihu“: zde děti mohou nechat knihy, které už nepotřebují, nebo je chtějí věnovat do tohoto projektu.

Ke konci září jsme zjistily tento nádherný stav - 120 knih na půjčování a 50 knih na výměnu. Doufáme, že se dětem a rodičům projekt líbí a knihy budou stále v oběhu.

Poděkování patří mamince našeho žáka A. Řehořka za aktivní podporu v uskutečnění tohoto projektu.



Vychovatelky ŠD Sušilova



Běh do schodů

Ve čtvrtek 24. 9. 2015 se na 1. stupni ZŠ Sušilova uskutečnil tradiční běh do schodů v letním kině. Všem vítězům blahopřejeme. Zde jsou výsledky:

1. ročník

- 1. místo Martin Sychra
- 2. – 3. místo Filip Holík, Erik Ševčík

2. ročník

- 1. místo Jiří Jakubec
- 2. místo Marek Hének
- 3. místo Michal Kassai

3. ročník

- 1. místo Jakub Hromek
- 2. místo Matěj Rychnovský
- 3. místo Jakub Fiala

4. ročník

- 1. místo Vojtěch Filip, Dominik Sychra
- 2. místo Štěpán Richter
- 3. místo Ondřej Šmoldas

5. ročník

- 1. místo Libor Opluštil
- 2. místo Michaela Ambrozová
- 3. místo Kristýna Šafránková



DOPRAVNÍ VÝCHOVA

Bezpečná cesta do školy

Jak správně přecházet přes vozovku?

To si prakticky vyzkoušeli v pátek 2. 10.

2015 žáci 1. C a 1. D ze ZŠ Sušilova.



Dopravní hřiště v Blansku

V pondělí 5. 10. 2015 odjeli žáci ze 4. C

a 4. D na dopravní hřiště, kde si ověřili

znalosti z pravidel silničního provozu.



Druháci na dopravním hřišti

13. 10. navštívili druháci dopravní hřiště u

mateřské školy na Lidické ulici. Za dozoru

příslušníků Městské policie žáci přecházeli

vozovky, křižovatky. Jezdili na kole a

koloběžce podle dopravních předpisů. Na

závěr celé akce policisté projeli hřiště

svým vozidlem s puštěnými majáky a děti

si prohlédly interiér policejního vozidla.





Sběr starého papíru

Od 5. do 9. října 2015 probíhal na pracovišti Sušilova sběr starého papíru. Děkujeme všem žákům, rodičům a učitelům za účast, protože se odevzdalo celkem 18 tun papíru.

Zde jsou výsledky:

Poř. č.	Třída	Počet kg papíru
1.	3.C	4 230 kg
2.	6.C	1 691 kg
3.	9.C	1 400 kg
4.	3.D	1 392 kg
5.	2.C	1 256 kg
6.	4.C	1 205 kg
7.	1.D	1 095 kg
8.	7.D	1 065 kg
9.	1.C	807 kg
10.	6.D	793 kg
11.	2.D	742 kg
12.	5.C	738 kg
13.	4.D	647 kg
14.	8.D	643 kg
15.	5.D	605 kg
16.	Učitelé	369 kg



Návštěva lesa

V pátek dne 23. října 2015 se třída 4. C společně s paní Martinou Lukešovou vydala na procházku do lesa. Nebyla to ale obyčejná procházka, nýbrž cesta plná překvapení, zábavy a dobrodružství. Trasa vedla z nádvoří školy přes park u letního kina. Potom jsme se kochali přírodou v Pilském údolí, u hradu a celá procházka byla zakončena u zámeckého skleníku, kde nám paní Lukešová předala malé dárečky. Vrcholem celé procházky byl zpěv písně o stromech a ochutnávka keltského bylinného nápoje, z kterého jsme načerpali energii. Proč zrovna keltský nápoj? Protože keltští druidové nás celou cestu provázeli. Tito lidé se totiž snažili vyčíst osud nikoliv z hvězd, ale spojili narození člověka s určitým druhem stromu. Ke stromům měli přímo posvátnou úctu, která se projevovala např. tak, že než byl strom poražen, lidé ho odprosili. Podobně jako ve zvěrokruhu jednotlivé stromy představují vlastnosti, které mají lidé narození v daném období. Strom může být ve stromokruhu jednou, dvakrát nebo čtyřikrát.

Touto formou bych chtěla poděkovat paní Lukešové, která nám umožnila prožít krásné dopoledne. A v jakém stromu jste narozeni vy? paní učitelka Vondálová

Identifikujte svou osobní dřevinu

2. 1. až 11. 1. JEDLE	1. 4. až 10. 4. JEŘÁB	3. 7. až 13. 7. JEDLE	3. 10. až 11. 10. JEŘÁB
12. 1. až 22. 1. JILM	11. 4. až 20. 4. JAVOR	14. 7. až 24. 7. JILM	12. 10. až 21. 10. JAVOR
23. 1. až 31. 1. CYPŘIŠ	21. 4. až 30. 4. OREŠÁK	25. 7. až 4. 8. CYPŘIŠ	22. 10. až 31. 10. OREŠÁK
1. 2. až 10. 2. TOPOL	1. 5. až 10. 5. TOPOL	5. 8. až 14. 8. TOPOL	1. 11. až 10. 11. TOPOL
11. 2. až 20. 2. MODŘÍN	11. 5. až 20. 5. KAŠTAN	15. 8. až 24. 8. MODŘÍN	11. 11. až 20. 11. KAŠTAN
21. 2. až 2. 3. BOROVICE	21. 5. až 30. 5. JASAN	25. 8. až 3. 9. BOROVICE	21. 11. až 30. 11. JASAN
3. 3. až 12. 3. VRBA	31. 5. až 10. 6. HABR	4. 9. až 13. 9. VRBA	1. 12. až 10. 12. HABR
13. 3. až 20. 3. LÍPA	11. 6. až 20. 6. OSIKA	14. 9. až 22. 9. LÍPA	11. 12. až 20. 12. OSIKA
21. 3. DUB	21. 6. BŘÍZA	23. 9. OLŠE	21. 12. BUK
22. 3. až 31. 3. LÍSKA	22. 6. až 2. 7. JABLOŇ	24. 9. až 2. 10. LÍSKA	22. 12. až 1. 1. JABLOŇ



Halloween

Poslední říjnový večer se v mnoha anglicky mluvících zemích nese ve znamení oslav Halloweenu. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí po domech s koledou.



Také na pracovišti Sušilova jsme si užili Halloween. V úterý 27. 10. 2015 se děti od 1. až 6. třídy nastrojily do kostýmů a vyrazily v průvodu do boskovických ulic. Rej masek byl zakončen halloweenskou diskotékou v jídelně školy.



Podzimní básně od chlapců ze 4. C

Podzimní přípravy

Rostislav Kubín

Padá listí ze stromů,
myši kvapí do domů.
Srnci, ježci, jeleni
na pasece nelení!



A co draci papíroví?
Ti si na obloze hoví
a vždy v stejný čas
rozlétnou se zas.



Podzim

Ondřej Šmoldas

Vítr fouká do listí,
které tiše šelestí.
Padá listí zlaté, rudé,
listopad tu brzy bude.
Nejsou žádné mraky,
půjdeme pouštět draky.



Je podzim

Vojtěch Filip

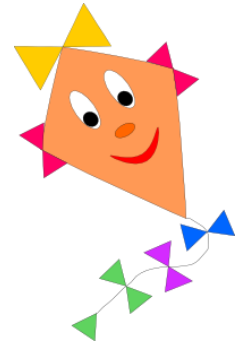
Listí zlátne, opadává,
příroda se k zimnímu spánku ukládá.
Na polích jezdí traktory,
hnojí, sejí a orají.
V zahradách stavíme ptačí budky
pro naše kosy i dudky.



Listopad

Vojtěch Barák

Na nebi se honí draci,
letěli by za hory.
Pojďte dolů, třepotáci,
budou se péct brambory.



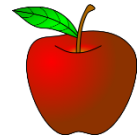
Myslíš, že se bojíme
tvého chladu, podzime?
U kamen jak myšky
budem si číst knížky.



Podzim

David Šafář

Když na podzim listí opadá,
je krásně zbarvená celá zahrada.
Jablíčka si natrháme,
do bedýnek naskládáme.
Nachystáme na zimu
ptáčkům dobrou svačinu.



Podzim

Marcel Bubeník

Na podzim prší, vítr fouká,
padá listí barevné.
Den se krátí, noc je dlouhá,
v postýlce se nejlíp kouká.
Je tam teplo, teplíčko,
jako by na mě sáhlo sluníčko.



Podzimní básně od dívek ze 4. C



Podzim

Adéla Špidlíková



Vítr fouká, listí je barevné,
pavouk sítě souká
a počasí je proměnné.
Babí léto už je tady,
sklízíme úrodu ze zahrady.
Mrkvičku i jablíčka,
pochutná si chlapec i holčička.
Děti už jdou pouštět draky,
vem si svetr a pojd' taky.
Příroda se k spánku chystá,
pro sníh už je dosti místa.



Podzim

Jolana Ošlejšková

Podzim už je zase tady,
budem pouštět krásné draky.
Budou lítat po větříčku,
ohřejem se u čajíčku.
Barevné listí padá ze stromů,
musíme ale pospíchat domů.
Večer brzy se už stmívá,
maminka polévku nalívá.
Podzim je krásně barevný,
šály a čepice nás zahřejí.
V šustivém listí chodíme,
kaštany v něm vidíme.
Kaštany ve zvířátka se promění,
ty výtvary paní učitelka ocení.
Podzim je barevný a hravý,
doufejme, že budeme všichni zdraví.



Barvy podzimu

Veronika Staňková

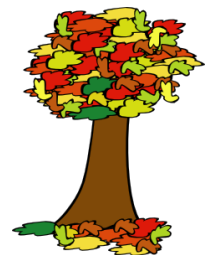
Žlutá, hnědá, oranžová,
to jsou barvy podzimu,
také k tomu padá listí,
rok se blíží k závěru.
Příroda se chystá spát,
podzim, ten má každý rád.



Co dokáže podzim

Natálie Kubišová

Nejhezčí podzimní den
je v roce jen jeden.
Když se slunce zasaží,
do ruda listy zabarví
a vítr ze strání zafučí,
listy se v něm zatočí.
Když slunce zeslábne,
drakiády jsou zase zde.
Vítr, slunce pomůže,
draky do výšky vynese.
Zima ještě nepřijde,
podzim se s ní popere.
Přetahují se o každý list.
Kdo vyhraje, tím si nebuď jist.
V mlze svítí pavučiny
od deště a chladné rosy.
Pavouci se schovají,
zásoby si připraví.
Jednoho rána
rozesla se zpráva,
zima podzim přemohla!



Podzimní básně třídy 5. D

Podzim

Michaela Ambrozová

V podzimu je dobrá nálada,
a podzimní listí opadá.
Na kopci pouštíme draky,
jsou velcí jako mraky.

Září, říjen, listopad
první lístek už na zem spad.
Zvířátka se chystají na zimu,
a už je konec podzimu.

Podzim

Václav Hason

Podzim letí sem,
děti, běžte ven.
Draci na Vás čekají,
řící už si nedají.

Kombajny už na poli
posekaly obilí.
Po strnisku vítr fouká,
v blízkém lese sova houká.

Hádanka

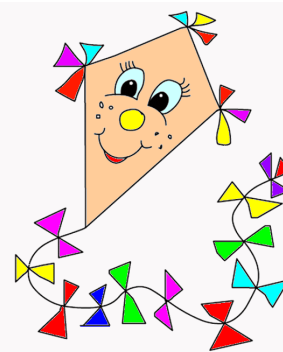
Zuzana Burešová

Hádej, hádej, co to je,
nedám ti s tím pokoje.
Je to roční období,
kdo mi na to odpoví?

Zvířata zásoby sbírají,
a na spánek zimní se chystají.
V tuto dobu padá listí,
co to je, no kdo to zjistí?

Ptáci tehdy odletí,
do konce zimy se nevrátí.
Draci se pouští teď,
kdo mi dá odpověď?

V krbu praská dřevo,
musí ho být mnoho!
Zima kouká zvenčí,
hádanka už končí.



Podzim

Barbora Kassaiová

Na zem už jablka spadla,
náhle květina už zvadla.
Listí padá moc a moc,
přiběhnu ti na pomoc.
Rybníky se ochlazují,
mraky do červena se obarvují.
Pozoruj na obloze ty mraky,
možná tam spatříš i draky.

Dny už se nám pomalu krátí,
léto před očima pomalu se vytratí.
Už nám zrají jeřabiny, nasbíráme i kaštiny.

Září, říjen, listopad,
barevný lísteček na zem spad.
Podzimní prázdniny jsou prima,
brzy přijde i ta zima.

Podzim

Fialová Zuzana

Společně s podzimem,
barví se svět.
Ze zelené červená
stane se hned.
Ptáci už odlétají pryč,
odlétají rychle,
jak když mrskne bič.

Podzim

Aneta Paděrová

Listy už nejsou na větvi,
jsou totiž popadané u tety.
Záře slunce už slábne,
teď tady podzim vládne.

Květy už odkvétají,
všichni podzim rádi mají.
Už pouštíme draky,
jsou jich plné mraky.



Slohové práce žáků 6. C na téma: Můj největší prázdninový zážitek

O prázdninách jsem chtěl zažít něco zvláštního. Loni jsem dostal poukaz na létání ve vzdušném tunelu ve Skydive aréně v Praze. Tak jsem dostal nápad, že bych mohl zkusit naopak potápění. Na internetu jsem našel skupinu Trygon v Brně. Jeli jsme do bazénu Komety. Tam se o mě staral zkušený potápěč. Dal mi krátké školení o tom, co budeme dělat pod vodou. Pak jsem si oblékl neopren na tělo a výstroj pro potápěče. Pod vodou jsme byli skoro hodinu. Pohyboval jsem se na dně. Bylo to moc fajn a vůbec jsem neměl strach. Jako vzpomínku mám pár fotek pod vodou. Moc se mi to líbilo a těším se, že si to zkusím znovu.

Tomáš Vybíhal, 6. C

Na začátku prázdnin jsem jako každý rok vyrazila na skautský tábor. Letos se konal na tábořišti Randulka v Němčicích u Boskovic. Letošní téma bylo „lidské tělo“. Tábor plynul jako voda, každý den jsme hráli jiné hry. V druhé polovině tábora se vedoucí rozhodli, že půjdeme na puťák (puťák je několikadenní výlet s přespáním v přírodě). Byli jsme rozděleni do tří skupin podle věku. Nejmladší (6 – 10 let), střední (11 – 13 let) a nejstarší (14 – 15 let). Já jsem byla ve střední skupině. Večer nám vedoucí oznámili, že v 1 hodinu v noci odchází skupina nejstarších. Ráno jsme se probudili a bylo nás o hodně míň. Asi v 10 hodin jsme vyrazili na cestu. Autobusem jsme jeli do Blanska a odtud jsme vyrazili do Rudice. Nejdříve jsme šli do mlýna na exkurzi. Potom jsme chtěli jít do Křtin a přespát tam, jenže už bylo pozdě. Vyrazili jsme tedy k Rudickému propadání, kde jsme si prohlédli skály a jeskyně. Rozhodli jsme se, že přespíme u jedné ze skal. Rozdělali jsme si tedy oheň a začali jsme vařit těstoviny. Holky mezitím vyrazily prozkoumat nedalekou jeskyni. Asi o 5 minut později se nad námi ozval zpěv, vzhledli jsme a uviděli holky, jak si sedí na výklenku ve skále a smějí se nám. Večer jsme si zapálili oheň, opékali gumové medvídky a hráli „Dračí doupě“. Málokdo může říct, že spal pod skálou.

Ester Láníková, 6. C

Byli jsme ve Španělsku na ostrově Menorca, kam jsme letěli letadlem. Bylo to žůžo, kdo se letadla bojí, dělá chybu. Když jsme přiletěli, tak nás odvezl autobus na senzační hotel. Byly tam bazény, vířivky a večer se pořádaly senza akce. Byly tam i tobogány, ale nejlepší bylo moře, kam jsme chodili každý den. Jednoho dne jsme si půjčili šlapadlo a vyjeli jsme na moře. Okolo šlapadla plavali rejnoci. Nasadil jsem si tedy potápěčské brýle a plaval jsem mezi rybami. Bylo to moc krásné. Když jsme odlétali, tak jsme se rozloučili s ostrovem a těšili jsme se domů. Když jsme přijeli domů, tak na mě začal pes skákat radostí. Dal jsem si domů věci, nakrmil jsem svoje rybičky a šel jsem na kolo.

Luděk Hromek, 6. C

Můj největší zážitek byl, když jsem jela ke koním. Moc se mi tam líbilo. Nebyl to ani tak tábor, spíš akademie, kterou vlastní můj strýc. Na začátku jsme všichni začátečníci šli do ohrady, aby si nás koně vybrali. V ohradě byla spousta nádherných koní a poníků. Nejprve jsem nechápala, jak je myšleno to, že si vyberou koně nás a nikoliv my je. Strýc mi vysvětlil, že kůň ve mně musí mít důvěru a cítit, že se k němu hodím. Mě si vybral ten nejhezčí a všichni mi ho záviděli. Byl černý jako uhel, hřívka byla černá jak eben a vlnitá jak načepýřená hladina. Oči mu zářily jak hvězdy na nebi. Jmenoval se Spirit. Na naši první lekci jsem se strašně těšila a jak jsem pochopila, Spirit taky. Začali jsme klusem, pak cval a nakonec trysek. Na trysek jsem se opravdu těšila a když jsem přecházela do trysku, úplně jsem se lekla, jak byl rychlý. Běžel jako blesk. Když jsme dojezdili, zůstala jsem ve stáji sama a ještě jsem čistila výstroj. Spirit mi naznačil, že chce jíst. Dala jsem mu najíst, dívala jsem se do jeho velkých očí a on se díval na mě a já cítila klid. Když jsme odjížděli, byla jsem trochu smutná, ale věděla jsem, že se vrátím.

Alexandra Brožová, 6. C

Prázdniny jsem měla moc krásné. Jezdili jsme k babičce, jedli zmrzlinu a koupali jsme se. Můj největší zážitek byla cesta do Rakouska. Vyrazili jsme ráno a jeli jsme 6 hodin. Cesta probíhala hezky, jen bylo velké teplo. Místo, kam jsme jeli, se jmenovalo Saalfelden. Blížili jsme se ke konci cesty, už jsme jen vyjeli kopec a byli jsme na farmě, kde jsme se měli ubytovat. Přivítali jsme se s paní domácí a

panem domácím a začali jsme nosit zavazadla do našeho nového pokoje. Do večere jsme měli ještě čas a tak jsme se šli vykoupat do rybníku, který byl hned u farmy. Potom jsme se navečeřeli a šli jsme spát. Další den jsme si moc užívali. Jezdili jsme lanovkou a chodili jsme po horách. Naše nejdelší túra byla dlouhá 20 km. Koupali jsme se v rybníku nebo na koupališti, krmili jsme králíky a kozy, pozorovali jsme kachny, se sestrou jsme se houpaly na houpačkách, večeřeli jsme venku pod stromem, jeli jsme na bobové dráze, navštívili jsme smyslový park a užívali jsme si dovolené.

Adéla Cecavová, 6. C

Byl jsem s rodiči na výletě v jižních Čechách, kde jsme jezdili na kolech, což se mi moc líbilo. Sice jsem párkrát spadl a měl jsem odřeniny, ale pořád mě to bavilo. Také jsem během prázdnin potkal hodně spolužáků. Hodně jsem chodil hrát s kamarády fotbal. Ke konci prázdnin jsem byl na soustředění.

Petr Oujeský, 6. C

Já jsem byla o prázdninách v Turecku u Černého moře. Letěla jsem tam s celou rodinou – maminkou, tatínkem a se sestrou Valentýnkou. Byli jsme v hotelu Hane Garden. Chvíli jsme museli čekat, až se nám uvolní pokoj. Byl to dvoupatrový pokoj, ve kterém to vypadalo jako v pohádce a navíc jsme byli kousek od moře. Já jsem chtěla spát v horním patře, ale kvůli mé mladší sestře jsem nemohla. Ráno jsem měla snídani do postele, protože jsem vždycky zaspala. Dvakrát jsme šli také na trojkolky. Já ji měla jen pro sebe a rodiče se sestrou dvojsedadlovou. Chodili jsme se koupat k moři, ale mamce se tam nechtělo, protože nemá moc ráda ryby.

Natálie Budišová, 6. C

O prázdninách jsme jeli na výlet pod stan, kde jsme spali 7 dní. Chytali jsme ryby, hráli různé hry, opékali jsme párky, marshmallow atd. Druhý den jsme šli na výlet a pak na jídlo do restaurace. Třetí den bohužel pršelo, takže jsme hráli hry ve stanu. V dalších dnech jsme se koupali v řece nebo opékali párky. Další den se mi udělalo špatně, takže jsem nemohl nic dělat, jen ležet ve stanu. V dalších dnech jsme se koupali v řece nebo opékali párky.

Štěpán Hédl, 6. C

Na začátku prázdnin jsem odjel na 14 dní na skautský tábor, kam mě odvezli rodiče. Tábor byl na louce mezi obcemi Lačnov a Býkovice. Bylo tam hodně mých kamarádů. Když už byli všichni na místě, začali jsme stavět stany. V takovém horku to bylo ale velice únavné. Kolem páté hodiny už všichni měli stany postavené. Pak jsme měli společnou večeři, která byla moc dobrá. Po večeři jsme šli hrát fotbal, pak následoval nástup a večerní program. Udělali jsme zahajovací táborák, během kterého jsme se dozvěděli, na jakém místě jsme se umístili v bodech. V noci asi o půlnoci pro nás vedoucí přichystali stezku odvahy. Museli jsme jít do lesa a tam hledat bílé kousky papíru, které byly umístěné na pařezech. Poté, co jsme papírky odevzdali vedoucím, jsme šli spát.

Šimon Páral, 6. C

O prázdninách jsme byli v zábavním parku jménem Polnička, poblíž kterého leží stejnojmenná vesnice. Polnička se nachází poblíž Žďáru nad Sázavou na Vysočině. V parku jsou různé atrakce: vodní čluny, děla střílející pěnové kuličky, vláček, prolézačky, čtyřkolky a motorky, elektrická autíčka. Poblíž se také nachází rybník Velké Dářko, nazývaný „moře Vysočiny“. Je tam ráj cyklistů. Ve Žďáru nad Sázavou je také k vykoupaní Pilská nádrž a nově postavený park Pilák. Jeli jsme na kole do lesů přes hráz nádrže a zjistili jsme, že je tam pramen čisté, nechlórované vody. Napili jsme se a jeli jsme dál. Potkali jsme spoustu cyklistů. Původně jsme podle táty měli ujet 15 km, ale známe tátu, prodloužilo se to na 40 km. Na závěr jsme se šli ještě vykoupat. Byli jsme sice unavení, ale nabití zážitky.

David Kříž, 6. C

O prázdninách jsme jeli s rodiči do Klatov (to je u Šumavy), takže jsme se rozhodli, že si zajedeme k menším horám, u kterých leží jezera Černé a Čertovo. Na horu jsme se rozhodli vyjet lanovkou a chtěli jsme si prohlédnout rozhlednu, která se tam nachází. Ale jako naschvál začalo pršet. Nahoru jsme to nějak přežili. Když jsme vystoupili, všichni jsme se utíkali schovat pod rozhlednu. Samozřejmě tam také přelo, tak jsme vylezli na rozhlednu, kde to bylo lepší. Byla tam ale hrozná zima, tak jsme raději slezli dolů. Řekli jsme si, že to nemá cenu a tak jsme všichni sjeli dolů lanovkou. Ale jako naschvál se vyjasnilo a přestalo pršet. Druhý den jsme jeli znovu a to už dopadlo lépe. V létě jsem také ještě byla na táboře. Společně jsme šli na puťák, což mě ale nebavilo, protože jsme šli dlouho. Cestou jsme se zastavili v Rudici, kde jsme navštívili muzeum. Pak jsme si šli prohlédnout Rudické propadání. Já a ostatní holky jsme našly horní chodbu. Začali jsme přemýšlet, kde přespíme. Blízko byla skála s jeskyní a tak se odsouhlasilo, že budeme spát tam. Kamarád Tom vařil a moc dobře to nedopadlo, místo těstovin jsme jedli vodový pudink. Po večeři jsme hráli „Dračí doupě“. Nakonec jsme si ustlali pod převisem.

Petra Nečasová, 6. C

Jednoho prázdninového dne jsem vstala jako každé jiné ráno a šla jsem ven. Kolem 9. hodiny jsem zavolala tetě, jestli by mohli bratranec a sestřenice jet se mnou na koupaliště v Rudce. Teta řekla ano. Zbytek dopoledne jsem si hrála s koťaty a kočkami nebo s malými osmáčky. Něco po 12. hodině jsem jela s tátou k babičce na oběd. Měli jsme kynuté knedlíky s blumami a tvarohem. Asi kolem 13. hodiny jsme jeli pro bratrance a sestřenici, doma ale nebyli, tak jsme se jeli podívat k jejich babičce. Potkali jsme je až cestou, tak jsme je odvezli domů pro věci na plavání. Táta nás odvezl do Rudky a zůstal v autě. Všechny věci jsme si dali na trávník a začali jsme skákat do vody. Bavilo nás to jen chvíli, proto jsme se šťouchali a tahali do vody. To nás ale taky dlouho nebavilo. Bratranec navrhnul, že půjdeme na skluzavku. Já jsem se ale bála a sestřenice řekla, že beze mě nepůjde. Bratranec mě ale nakonec přemluvil, abych šla. Ze začátku jsem se hrozně bála, ale potom to byla velká legrace. Na skluzavce jsme jezdili pořád dokola, když potom bratranec navrhl, abychom šli skákat do hloubky. Nám se sestřenicí moc nechtělo, ale ustoupily jsme. Moc jsme se bavili a nemohli jsme přestat. Po dlouhé době jsme začali mít hlad, proto jsme se osušili a šli jsme do hospody pro hranolky a pro kolu. Čekali jsme tak dlouho, že nám to připadalo jako věčnost. Potom jsme se najedli

a šli jsme zase do vody. A to byl konec největšího prázdninového zážitku.

Nikola Dvořáková, 6. C

O prázdninách jsem byla v Krkonoších. Když jsme vyjžděli, vzala jsem si navigaci, kterou všichni považovali za rozbitou. Dobloudili jsme do Dvora Králové a nikdo nevěděl kudy dál. Mně se však podařilo navigaci zprovoznit, ale nikdo mi to nevěřil. Pak se ukázalo, že mám pravdu. Začali jsme se tedy řídit podle mých instrukcí a dojeli jsme až k Dubenské Faře. Fara byla krásná, až oči přecházely. Nikdo ale nebyl v budově k zastížení, ale pak přišla recepční a ubytovala nás v podkroví. Bylo tam hezky, ale horko: 39°C. Druhý den jsme jeli prozkoumat okolí. Blízko byly Hořice, Velichovky a Miletín. Nejdříve jsme byli v Miletíně, kde se narodil K. J. Erben. Šli jsme po jeho stezce. Byl tam jeho rodný dům. Třetí den jsme byli v Peci pod Sněžkou. Tam jsem viděla boby a máma mi slíbila, že jak se vrátíme ze Sněžky, půjdeme na ně. Šli jsme na Sněžku a projeli se lanovkou na Růžovou horu. Od lanovky jsme šli po Hřebenovce a dál po 320 schodech. Když jsme přišli nahoru, uviděla jsem tam pejska, kterého jsem znala. Ten mě dovedl až ke kamarádce, která se mnou byla v Maďarsku. Tak jsme si povídaly, ale ona musela už jít. Běžela jsem za mámou, ale máma nikde. Šla se s tatínkem podívat do restaurace, ale vše tam bylo moc drahé. Tak jsme sešli dolů a já jsem si užila boby. Čtvrtý den byl na řadě Špindlerův Mlýn, kde jsme šli k prameni Labe, ale nedošli jsme tam. Já jsem šla na atrakci „obří houpačka“. Zavěsili mě na lano a vytáhli 20 metrů vysoko. Volným pádem jsem padala a pak se zhoupala. Bylo to boží! Večer jsme šli do letního kina na Velkého šéfa. Pátý den jsme jeli domů.

Můj největší prázdninový zážitek ale byl, když jsme jeli do Krkonoš. Když jsme přijeli na hotel, čekalo nás nemilé překvapení. Naše pokoje se pomalu rozpadaly. Já, můj bratr a nevlastní bráchové jsme se šli koupat do bazénu. Čekali jsme, že to bude pohroma, ale bylo to docela dobré. Když jsme vylezli z bazénu, šli jsme na večeři. Po večeři jsme šli spát. Druhý den jsme se rozhodli, že půjdeme na hrad Kost, ale kluci protestovali. Tak jsme jeli jen já, tatínek a jeho přítelkyně Marta. Po cestě jsme už z dálky hrad viděli. Když jsme přijeli, tatínek šel koupit lístky na prohlídku. Zeptala jsem se ho, jestli mi koupí pohled a on mi ho koupil. Hrad byl uvnitř ještě krásnější než zvenčí. Vevnitř byly moc krásné obrazy, nádoby a spousta dalších zajímavostí. Když prohlídka skončila, jeli jsme zpátky na hotel. Kluci hráli na počítačích, jako by se nechumelilo. Další den jsme se rozhodli, že pojedeme na Trosky, ale kluci zase protestovali, a tak jsme je nechali opět na hotelu. Trosky nebyly zase až tak krásné jako hrad Kost, ale nebylo to špatné. Na Troskách nebyla prohlídka. To nám ale nevadilo. Trosky byly dost

vysoko a tak tam byl krásný rozhled. Až jsme si všechno prohlédli, jeli jsme zpátky na hotel. Poslední den naší dovolené jsme šli na horu Sněžku. Kluci konečně neprotestovali a šli s námi. Ušli jsme spoustu kilometrů. Po cestě jsme si dali oběd a pak jsme zase pokračovali. Cesta byla náročná, ale nakonec jsme ji zvládli. Na hoře byla velká zima, tak jsme si dali čaj. Když jsme dopili čaj, šli jsme se podívat, jaký je z ní rozhled na polskou stranu. Bylo to moc zajímavé. Když jsme dorazili zpátky na hotel, šli jsme na poslední večeři a pak spát. Další den ráno jsme už odjížděli domů. Cesta trvala dlouho, ale nakonec jsme dojeli domů živí a zdraví a byli jsme rádi, že jsme doma.

Sára Slaná, 6. C

O prázdninách jsem jela na tábor. První den na táboře jsme se měli jít zapsat do celotáborové hry „Cesta do minulosti“. Každý den jsme byli v jiném období. Začali jsme moderními dějinami a skončili pravěkem. Hráli jsme všelijaké hry v lese a hledali jsme indicie, abychom získali zlaťáky. Jeden den bylo téma Středověk, kdy jsme chodili řekou a sbírali jsme zlaté kamínky. Další den jsme šli z Vísek až do Jevíčka. Tam jsme měli rozchod a mohli jsme si prohlédnout město. Poslední den tábora se jeden vedoucí a zdravotnice převlékli za pravěké lidi, což byla legrace. Poslední večer bylo vyhodnocení celotáborové hry a náš tým bohužel skončil poslední. Pak jsme si rozdávali pamětní listy a byla diskotéka. Další den už jsme jeli domů.

Klára Bílková, 6. C

Z letošních prázdnin se mi nejvíce líbil poslední pátek, který jsme trávili na koupališti Červenka v Boskovicích. Byla jsem tam s mámou, se sestrou a s dvěma kamarádkami: Áďou a Terkou. Hrály jsme si ve vodě a hromadu času jsme strávily na skokáncích kvůli skákání šipek. Terka to ještě neumí, ale Áďa už to umí perfektně. Pak jsme šly na tobogán a skluzavku. Když jsme si šly odpočinout do dětského bazénku, všimly jsme si, že na ledárně dělají led a nepovedlo se jim to, tak zbytek ledu dali na Červenku. Všechny jsme se zvedly a šly jsme se koulovat. Já jsem několikrát trefila mámu, ale ta mě trefila jen čtyřikrát. Když už nám z toho všeho byla zima, tak jsme šly opět do brouzdaliště, ale

já, Áďa a Terka jsme si vzaly kusy sněhu, házely jsme to po mámě a sestře. Když jsme pak ponořily ruce do vody, strašně to štípalo. Pak jsme si hrály jako malé děti. A tak jsme celý den byly spíš v brouzdališti. Na začátku jsme si půjčily lehátko a vzaly jsme si vrácenky. Vrácenky znamenají, že když někam musíme odběhnout, tak při návratu jen ukážeme vrácenku a nemusíme znovu platit. Hrály jsme s Áďou a Terkou vybíjenou a naše mámy se bavily o práci. Vrácenka mi vydržela dodnes.

Ivana Hofírková, 6. C

Můj největší prázdninový zážitek byl, když jsme byli u tety v Ostrově u Macochy. Bylo velké horko, takže jsme se chodili koupat do rybníka. Poprvé, když jsme tam šli, tak tam byl pán, který měl velké míče, do kterých se dalo vlézt a pohybovat se s nimi po vodě. Poprvé jsme se se sestrou trochu bály, ale potom jsme se hádaly, kdo půjde první. Šla jsem první a potom moje mladší sestra. Moc mi to nešlo, ale užila jsem si to. Strejda říkal: „Byla jsi dobrá, ale jelikož je Kája menší a balón velký, tak jí to půjde líp.“ Měl pravdu, Káje to opravdu šlo. Pak se mi vysmívala: „Heč, jsem lepší.“ Já jí pořád říkala: „Ne, nejsi lepší, jenom máš výhodu, že jsi menší.“ Stejně to nepochopila. Šly jsme zpátky k tetě unavené, vykoupané a plné vyprávění. A když si pro nás máma s babičkou a dědečkem přijeli, tak jsme jim toho hodně vyprávěly a dodaly jsme: „Příště jedeme zase!“

Tereza Kovářová, 6. C



Školní výlet do Londýna



Na začátku letošního školního roku se vybraní žáci z naší školy zúčastnili několikadenního pobytu v Anglii. Po dlouhé cestě, která trvala skoro celý den, jsme konečně vystoupili v Londýně. Nastoupili jsme na trajekt, ze kterého byl krásně vidět most Tower Bridge, na který jsme se ale podívali jen z dálky. Naše cesta směřovala k jedné z největších turistických atrakcí Londýna, do pevnosti a paláce Tower of London. Bylo tam plno zbraní, brnění, helmy, ale hlavně nádherné koruny a korunovační klenoty. Následně jsme se podívali ještě do několika obchodů, a protože už bylo pozdě, odjeli jsme autobusem na parkoviště, kde si nás vyzvedly naše rodiny. Byli jsme rozděleni do skupinek po třech až čtyřech lidech. Naše rodina byla docela dobrá, dostali jsme skvělou večeři a šli jsme spát. Druhý den jsme měli tři hodiny školy. Rozdělili nás do tří skupin a každá skupina měla jiného učitele. Učitelé mluvili jenom anglicky, takže to byla dobrá zkušenost. Po škole jsme navštívili muzeum voskových figurín Madame Tussaud, kde bylo plno zajímavých figurín od filmových hvězd až po zabijáky nebo pohádkové postavy. Ve vstupence byla také zahrnuta projížďka v taxících, během které byly kolem nás promítány obrazy toho, jak se Anglie vyvíjela. Viděli jsme také 4D kino o superhrdinech a podívali jsme se také do muzea Beatles a Sherlocka Holmese. Navštívili jsme jeden z největších parků v Londýně Hyde Park, kde bylo plno kachen, holubů a labutí. Další den jsme byli dlouho ve škole a následně jsme jeli nakupovat. Podívali jsme se do obchodů, kterým se říká libráče (vše je za libru) i do Primarku. Po cestě jsme viděli hodně zajímavých staveb a soch. Poslední den jsme si prohlédli největší vyhlídkové kolo v Evropě Londýnské oko a i u něj jsme se podívali na 4D film. Po poslední noci u našich rodin na nás čekala dlouhá cesta domů. Myslím, že jsme si to všichni moc užili a že jsme se i naučili plno nových věcí. Přestože jsme měli jen čtyři dny, stihli jsme si toho v Londýně projít a prohlédnout hodně. Chtěla bych také poděkovat učitelům, že to s námi tak dlouho vydrželi a že nám naplánovali krásný pobyt v Anglii.

Anna Koudelková, 8. D



Slohové práce žáků 9. C na téma: Čeho chci v životě dosáhnout

Chtěl bych pokračovat na školu Hybešova na obor IT, kde bych se chtěl naučit programování počítačů. Učí se tam také programování přes IP adresu. Říkal mi to kamarád, který chodí na tento obor. Chtěl bych v životě dělat něco, co mě baví, např. programování u nějaké firmy. Pak bych si možná založil svoji vlastní firmu. Kdybych měl dost peněz, tak bych se odtud nejspíš přestěhoval někam úplně jinam. Hlavně bych si chtěl najít správnou ženu. Baví mě hry na PC, práce s PC, chození ven a hasičský sbor.

Jakub Šenkýř, 9. C

Chtěla bych jít na SOU do Brna, kde bych se chtěla vyučit kadeřnicí nebo kosmetičkou. Ráda píšu své vlastní knihy, které také sama ilustruji. Ráda líčím lidi a také je i češu. K mému dalšímu koníčku patří míchání a připravování koktejlů. Proto další škola, kterou bych ráda studovala, by byla právě na míchání koktejlů. Tento obor je dobrý v tom, že se bude moci po škole jezdit po světě a připravovat na pláži koktejly. Chtěla bych vyhrávat různé soutěže (třeba budu po celém světě populární a vydělám si i nějaké peníze).

Natálie Kadrnožková, 9. C

Na jaké škole budu pokračovat, není jisté. Jedno vím, v budoucnu bych se chtěl stát profesionálním hasičem. Bohužel na to nemám psychiku, ale i tak bych to rád zkusil. Děláním v hasičském kroužku instruktora, takže je to zároveň i můj koníček. Všechny střední hasičské školy jsou ale moc daleko, takže tato pravděpodobnost je velmi malá. A když se nepovede tohle, tak bych chtěl dělat obor dopravní prostředky. Je to obor s maturitou, který by mě bavil. Čas se krátí a možnost je hodně.

Štěpán Burgr, 9. C

Po základní škole bych chtěl jít na střední školu s maturitou. Chtěl bych mít povolání, ve kterém nebudu sedět v kanceláři. Raději bych chodil jako ochránce přírody v Moravském krasu. Po vysoké škole bych chtěl jít do armády. V důchodu bych si koupil fichtla a jezdil bych po světě.

Matěj Zapalač, 9. C

Po skončení základní školy bych chtěl jít na obor bez maturity na škole Hybešova – zahradník. Je to moje záliba, pěstovat a starat se o stromy, květiny atd. Jestliže se nedostanu na tento obor, pokračoval bych jako rodiče: kuchař - číšník, ale k této profesi nemám až takový vztah jako ke květinám. Možná by si někdo mohl myslet, že zahradnictví je spíš pro holky. Toto rozhodnutí bylo pro mě svobodné a ne z donucení a přemlouvání. Po této škole bych chtěl udělat „zemědělku“, nebo spíše dodělat, jelikož se vztahuje i k zahradnictví. V životě bych dále chtěl dosáhnout toho, že budu mít vlastní zahradnictví.

Vojtěch Slavík, 9. C

Po skončení 9. třídy bych chtěl jít na učiliště nebo na školu Hybešova, popřípadě do Letovic, ještě ale přesně nevím. Obor to bude kuchař. Chtěl bych být šéfkuchař, pracovat v hospodách a vařit dobrá jídla, aby všem chutnala. Rád bych doma vaření po mamce převzal, aby si odpočala. Chtěl bych, aby doma všem chutnalo moje jídlo.

Tomáš Slaný, 9. C

Po skončení školy bych chtěla jít na obor kuchař - číšník nebo na kadeřnici, ale ještě nevím, jak se rozhodnu. Dneska je možností hodně, ale měli bychom dělat to, co nás baví. Nejvíce bych chtěla jít asi na kadeřnici, chtěla bych svůj salon a mohla bych tam dělat i nehty, umělé řasy, účesy. Kdybych šla na kuchařku, tak by to také nebylo špatné, ale víc mně vyhovuje kadeřnice.

Nikola Layerová, 9. C

Chtěl bych jít na ekonomickou školu nebo na opraváře, abych uměl opravit auto nebo kamion. Chci převzít tátovu firmu a budu tedy potřebovat alespoň jednu z těchto škol, jelikož je to autodoprava. Snad se mi bude ve firmě dařit a nezkrachuji. Doufám, že se i tátovi bude dlouho dařit, než to převezmu, abych zdědil alespoň 14 velkých aut a pak si vydělával větší peníze. Myslím, že mě ta práce bude určitě bavit a jestli ne, tak budu jezdit.

Vojtěch Čejka, 9. C

Po skončení základní školy bych chtěla jít na veterinární obor. Tato škola sídlí v Boskovicích na ulici Hybešova. Chtěla bych po ukončení tohoto oboru zkusit vyšší odbornou školu a pak pracovat na veterině. Kdybych se na tuto školu nedostala, tak asi další obor bude kuchař - číšník nebo kadeřnice. Veterina by mě ale asi bavila víc.

Markéta Podloučková, 9. C

Po základní škole chci jít do Bosonoh na řemeslo klempíř. Můj tatínek tuto práci dělá, tak chci dělat to stejné. Sice ta práce není nijak lehká, je plná matematiky, ale to se nějak naučím. Pokud mě na tuto školu nepřijmou, tak chci jít na nějakou školu do Boskovic. Asi na nějaký lehký obor, který by mě bavil. Přemýšlím o oboru automechanik nebo opravář zemědělských strojů. V životě bych chtěl ale dělat klempíře a pokrývače. Hlavně kvůli tomu, že to dělá tatínek a já mu pomáhám, takže už tomu rozumím. Víím, jak ohýbat plechy a dát rýnu, takže bych chtěl dělat toto povolání.

Tomáš Odehnal, 9. C

Mám celkem vysoký cíl, ale nic není nedosažitelné. Mým vzorem je můj strýc, který mě přivedl ke stylu života fitness, k posilování a sportu. Chtěl bych jít na bezpečnostně právní akademii na ochranu osob. Škola je zaměřená na gymnastiku, bojové sporty a všeobecné znalosti. Tato škola nás připraví na zaměstnání jako je ochranka, policie atd. Dále chci jít i na vysokou školu. Chtěl bych dělat policistu na vysokém místě, ale spíš adrenalinově založeného. Strýc dělá vojenského policistu, takže něco podobného. Ale to nechám na náhodě.

Daniel Doležel, 9. C

Chtěl bych ze základní školy odejít s co nejlepšími známkami. Ještě nejsem pevně rozhodnutý, na jakou školu bych chtěl jít. Pořád přemýšlím, jakou školu si vybrat. Nemohu se ale rozhodnout, protože vždycky dospěji ke stejnému závěru, že chci být hasičem nebo vojákem. Už několikrát jsem uvažoval o tom, jestli bych zvládl vojenskou školu. Všichni mi to ale rozmlouvají, že je to těžká škola a že bych ji nezvládl. Asi 7 let jsem docházel do kroužku hasičů, který mě moc bavil. Nebylo to v něm až zas tak těžké, protože jsem se všechno potřebné na hasiče naučil už v dětství. Tyhle myšlenky mám pořád v hlavě, když se rozhoduji, na jakou střední školu jít. V Prostějově je akademie pro záchranné složky. Je to daleko, ale hasiči mě baví víc a mám k nim bližší vztah. Zato vojenská škola v Moravské Třebové je blíž, ale nemám k vojákům tak blízký vztah. Nakonec bych rád dodal, že se moc těším do důchodu, tedy, jestli se nějakého dožiji.

David Maršálek, 9. C

Po základní škole bych chtěl začít chodit na nějakou střední školu se zaměřením na IT nebo se vyučit na automechanika. Hodně mě baví práce na PC a o autech bych se chtěl také něco víc dozvědět. Chtěl bych mít nějakou práci, která mě uživí a do které budu chodit rád. V životě bych se chtěl podívat do Ameriky, třeba si tam i najít práci a nějakou dobu tam zůstat.

Dominik Fiala, 9. C

Po skončení základní školy bych chtěl pracovat s dětmi. Proto bych chtěl jít na střední pedagogickou školu. Práce s dětmi by mě bavila a myslím, že bych si dokázal zjednat respekt. Jsem docela charakterní, což děti dokážou ocenit. Nevadila by mi mateřská školka, práce v družině nebo v zařízení DDM. Plat bych nemusel mít nijak velký, stačil by mně průměr. Myslím si, že k ostatním spolupracovníkům bych se choval s respektem. Do práce bych ale nechtěl dojíždět nijak daleko.

Richard Kříž, 9. C

Po základní škole bych chtěl jít na IT obor, hlavně na programovací jazyky. Baví mě počítače, ale i kreativní práce. Ve volném čase rád animuji, kreslím a učím se novým věcem v oblasti IT. V budoucnosti bych se chtěl věnovat IT, je mi jedno, jestli to bude tvoření her, debugování programů, hlavní je, že mě to bude bavit. Zatím nemám vybranou žádnou školu, ale myslím si, že to ani nevyjde, protože moje školní výsledky nejsou dobré. Nejlépe bych chtěl pracovat v nějaké vysoké IT firmě, ale jak se říká: „Bez práce nejsou citrony, bez citronů není limonáda, bez limonády nejsou zákazníci a bez zákazníků nejsou peníze.“ Chtěl bych se ale zlepšit, takže se budu učit těžce, ale nebudu to přehánět. Jediné, v co můžu doufat, je to, že nebudu líný se učit a snažit se, protože bych se v důchodu chtěl válet v křesle a popíjet u své televize.

Aleš Olesov, 9. C

V budoucnu bych chtěl dokončit střední školu a kdyby mně to ve škole dobře šlo, tak bych zkusil jít i na vysokou školu. Na jakou střední školu bych chtěl jít, ještě přesně nevím. Určitě si vyberu něco, co mě bude bavit a budu to mít rád. Nejradši bych si vydělával nějakým koníčkem. Rád bych si našel školu někde blízko, abych nedojížděl daleko. Nejlepší by bylo, kdybych si našel školu v Boskovicích, ale nevím jakou, je tu docela malý výběr. Uvažuji, že bych šel na Hybešovu nebo na Citroën. Raději bych pracoval rukama než hlavou.

Roman Malach, 9. C

Ještě nevím, kam půjdu po základní škole. V poslední době jsem se začal zajímat o auta a motorky. Bude mi 16 let, tak si chci motorku koupit. Chtěl bych se o ni naučit starat a opravovat ji. Jednou bych si chtěl otevřít vlastní motoservis. Druhá škola, o které přemýšlím, je obráběč kovů. Láká mě totiž dělat díly na kolo. Uvažuji ještě o hasičské škole, ale na tu asi nebudu mít známky. Být hasičem by mě ale bavilo nejvíce.

Sebastian Hamala, 9. C

Protože mám rád hraní na počítači, tak jsem se rozhodl, že bych se v tom začal vzdělávat. Rád bych šel na střední školu s oborem informační technologie, ale podmínka je, že bych musel jít na VŠ, abych se lépe uplatnil. V budoucnu bych chtěl pracovat v IT firmách nebo zkusit 3D grafiku, ale zatím si nejsem jist. Také přemýšlím o SŠ v Letovicích a o maturitním oboru nábytkář. Mohl bych pak pracovat jako truhlář.

Filip Bubeník, 9. C

Po základní škole bych chtěl jít na odborné učiliště v Letovicích. Vybral jsem si maturitní obor nábytkář. Po dopravní stránce je výhodné, že nemusím dojíždět moc daleko. Je tam jednoduchá vlaková doprava. Dozvěděl jsem se, že tam pracují dobří učitelé, kteří více zapojují žáky do učiva. Také je tam dobrý kolektiv žáků. Obor nábytkář učí navrhovat pokoje nebo barvy, které odrážejí různé pocity. Po absolvování tohoto oboru a odmaturování bych na škole mohl zůstat a udělat si obor truhlář. To se mi může hodit i ve stejně zaměřené práci. S vystudovaným oborem nábytkář bych věci navrhl a s oborem truhlář bych je i mohl vyrobit.

Lukáš Dvořák, 9. C

Jak ideálně reagovat na projevy nesnášenlivosti

Pokud dochází k projevům nesnášenlivosti na půdě školy, neměly by zde rozhodně zůstat bez povšimnutí, či dokonce být tolerovány. Pokud je učitel svědkem těchto projevů, vždy by na ně měl adekvátně reagovat a dále s problematikou pracovat. Je důležité, aby žáci věděli, že tyto projevy jsou urážlivé, nepřijatelné a reflektovali, proč je vyjadřují, z čeho vycházejí a co mohou způsobit. Bohužel neexistuje „*kuchařka ideálních řešení a reakcí*“ na ten či onen specifický projev. Je tomu tak proto, že každá situace, žák i třída jsou specifické a řešení, které někomu zafunguje skvěle, se jinde může minout účinkem. Rozhodně však existují reakce horší i lepší. **Pedagog by měl reagovat s respektem k danému žákovi, ale zároveň se musí důrazně vymezit vůči jakémukoli projevu nesnášenlivosti.** Důležité je však mít na paměti, že ani nejlepší reakce nenahradí **soustavnou a preventivní práci se žáky**, kdy se s nimi pracuje, jak v rámci **rozvíjení jejich osobnosti**, tak také v oblasti rozvoje **respektu, otevřenosti a tolerance k ostatním**. Nezastupitelné místo zde mají osobnostní, multikulturní, mediální a globální výchova. Žáci nejsou nepopsané desky. Denně vstřebávají velké množství informací, o světě kolem sebe, přemýšlejí a mají potřebu mu porozumět. Je nutné jim dávat možnosti o svých názorech diskutovat, reflektovat je a získávat různorodé informace, stejně jako rozšiřovat svůj pohled na svět a tříbit své názory a postoje.